

РЕШЕНИЕ

№ 99

гр. Петрич, 21.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕТРИЧ, ПЪРВИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на втори юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Мая Банчева

при участието на секретаря Дияна Петкова
като разгледа докладваното от Мая Банчева Административно наказателно дело № 20221230200138 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба на АНТ. П. Т., ЕГН *****, с адрес гр. Е.П. ул. „К. О.“ № *, чрез адв. П.К., САК, със съдебен адрес: гр. С., ж.к. “С.“, бл. **, ет. *, ап. **, **против** Наказателно постановление № 5396а-12/04.02.2021 г. на Началника на ГПУ – П.към РДГП – С., с което на лицето е наложена Глоба в размер на 2 000.00 /две хиляди/ лева, за извършено нарушение по чл. 64, ал. 4 от ЗМВР.

В жалбата се сочи, че НП е незаконосъобразно, издадено при съществено нарушение на процесуалните правила и неспазване на императивните изисквания, като е приложена погрешна санкционна норма. Посочва се, че констатациите в Наказателното постановление не отговарят на описаното в АУАН и действителното фактическо положение. Навежда се маловажност на случая и приложение на чл. 28 ЗАНН. Иска се от съда да постанови решение, с което да отмени изцяло атакуваното НП. Претендират се съдебни разноски.

Жалбоподателят не се явява в с.з., не се представлява, по делото са депозирани писмени бележки от надлежно упълномощен процесуален представител, който поддържа жалбата, твърди тенденциозност спрямо жалбоподателя, моли за отмяна на НП.

Началник ГПУ-П. към РДГП-С., редовно призован не се явява, не се представлява. В депозирана молба, главен юрисконсулт М.И.Х., като процесуален представител на административно наказващия орган, изразява становище, с което поддържа издаденото НП,

моли съда да го потвърди изцяло, като правилно и законосъобразно. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

ТО – П. към РП – Б., не изпращат представител и не вземат становище по делото.

По делото са събрани писмени доказателства, подробно описани в протокол от проведено съдебно заседание на 02.06.2022 г. Разпитани са свидетелите АНТ. ИЛ. К., КР. ИВ. КР. и П. Н. Й..

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, прие за установено от фактическа страна следното :

Безспорно се установи по делото, че на 21.01.2021 г. жалбоподателят се явил на ГКПП – К., на входящо трасе товарни автомобили за Р Б., където АНТ. ИЛ. К. – полицаи при ГПУ – П., в присъствието на свидетелите КР. ИВ. КР. и П.Н. Й., двамата служители в ГПУ - П., съставил АУАН Серия Е № 12, № 396706 срещу АНТ. П. Т., за това, че на 21.01.2021 г. около 13.40 часа на ГКПП – К., на входящо трасе товарни автомобили за Р Б., последният не е изпълнил разпореждане на орган на МВР, направено в изпълнение на функциите му да премести товарния автомобил и да освободи кантара на Агенция Митници за преминаване на други автомобили – нарушение по чл. 64, ал. 4 от ЗМВР.

АУАН е предявен на жалбоподателя непосредствено след съставянето му, като последният го разписал без възражения.

Въз основа на така съставения акт, на 04.02.2021 г. Началник ГПУ – П. към РДГП – С. издал атакуваното НП № 5396а-12/04.02.2021 г., като напълно възприел описаната по-горе фактическа обстановка и на основание чл. 265, ал. 1 от ЗМВР наложил на АНТ. П. Т., наказание „Глоба” в размер на 2000.00 /две хиляди/ лева.

Разпитаните в хода на съдебното следствие свидетели АНТ. ИЛ. К., КР. ИВ. КР. и П. Н. Й. – всички служители на ГПУ – П., потвърждават изцяло описаната в акта фактическа обстановка.

И тримата свидетели изнасят, че на процесната дата – 21.01.2021 г. били дневна смяна на работа, започваща от 08.00 часа и приключваща в 20.00 часа. Подробно излагат, че застъпвайки на работа, установили пътното превозно средство, управлявано от жалбоподателя на един от кантарите на входното трасе за Р Б., като колегите им от нощната смяна им предали, че камиона бил на това място от около 05.00 часа. Свид. Й. допълва, че кантарите на ГКПП – К. били три, като единият от тях бил блокран от товарния автомобил, управляван от жалбоподателя, като преразказва, че камионът бил измерен от служители на Агенция Митници, които установили, че бил претоварен и следвало да се наложи глоба на нарушителя – жалбоподателят Т., който отказвал да си заплати глобата. Служителите на ГПУ – П., няколко пъти помолили, а след това разпоредили на жалбоподателя да премести управляваното от него превозно средство от входното трасе, за да не пречат нормалното преминаване на превозните средства през граничния пункт и да не пречи на служителите да изпълняват задълженията си, но последният отказал, в резултат на което се образувала

опашка от чакащи автомобили. Описват поведението на жалбоподателя, който се затварял в кабината на камиона, излизал от нея, пак се заключвал вътре, отказвал да премести товарния автомобил, тъй като протестирал срещу наложената глоба от страна на служителите на Агенция Митници и бил съгласен с предупреждението, че ще му се състави акт. Свидетелите са категорични, че няколко пъти разпоредили на жалбоподателя да премести управляваното от него превозно средство от входното трасе на ГКПП-К., същият отказал да изпълни така дадените му разпореждания, за което му бил съставен и АУАН. Твърдят, че Т. разбрал за какво се съставя актът, разписал го без възражения, както и че въпреки съставения акт и предупреждението за задържането му за 24 часа, отново не освободил кантара и не преместил камиона. Установяват, че за времето от около 05.00 часа до съставянето на АУАН – 13.40 часа на 21.01.2021 г., както и след задържането на лицето за 24 часа в поделението на ГПУ – П. непосредствено след съставянето на акта, едно от входящите трасета на ГКПП – К. било блокирано от управлявания от жалбоподателя товарен автомобил, който многократно отказвал да изпълни даденото му разпореждане да премести камиона и да освободи кантара. Навеждат, че в последствие разбрали, че има и други случаи, конкретният случай бил трети по ред, при които Т. препятства нормалното протичане на реда за преминаване през трасетата с електронни везни на ГПКК-К.

Съдът кредитира изцяло показанията на разпитаните свидетели, т.к. намира, че същите са обективни, еднопосочни и непротиворечиви, кореспондират помежду си и потвърждават изцяло изложената по-горе фактическа обстановка. От показанията на посочените свидетели подробно и непротиворечиво се установява, че жалбоподателят многократно е бил предупреждаван да премести камиона и да освободи кантара, указвано му е че следва да спазва реда в противен случай ще му бъде съставен АУАН. Установява се също така, че А.Т. не се е подчинил и не е преместил автомобила, в резултат на което се е стигнало до образуване на огромна опашка от чакащи да преминат автомобили, нарушен е бил реда за преминаване в зоната на ГКПП, стигнало се е до създаване на напрежение, съставяне на АУАН и задържане на лицето.

При така установеното от фактическа страна, съдът прие от правна страна следното:

Относно допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена от легитимирано лице при спазване на законоустановения срок за обжалване съгласно чл. 59, ал. 2 ЗАНН, срещу подлежащ на съдебен контрол административно-наказателен акт, поради което се явява процесуално допустима.

Относно основателността на жалбата:

Административно-наказателното производство е строго формален процес, тъй като чрез него се засягат правата и интересите на физическите и юридически лица. Предвиденият в ЗАНН съдебен контрол върху издадените от административните органи наказателни постановления е за законосъобразност. От тази гледна точка съдът не е обвързан нито от

твърденията на жалбоподателя, нито от фактическите констатации в акта или в наказателното постановление, а е длъжен служебно да издири обективната истина и приложимия по делото закон.

В настоящия казус, Наказателното постановление е издадено от компетентен орган – комисар И.С.С. – Началник на ГПУ – П. към РДГП – С., който към дата 04.02.2021 г. е бил оправомощен да издава НП, видно от приложената Заповед Рег. № 8121з-1371/11.11.2015 г. на Министъра на вътрешните работи.

АУАН е съставен от компетентно лице – АНТ. ИЛ. К. на длъжност полицай в ГПУ - П., който безспорно е длъжностно лице и е компетентен да съставя АУАН за нарушения по ЗМВР, видно от приложената Заповед Рег. № 8121з-1098/25.08.2017 г. на Министъра на вътрешните работи.

АУАН и НП са в предвидената от закона писмена форма при спазване на установения ред за връчване и в сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН.

С атакуваното НП АНТ. П. Т. е санкциониран за извършено административно нарушение по чл. 64, ал. 4 ЗМВР. Посочената разпоредба на чл. 64, ал. 4 ЗМВР предвижда, че разпорежданията на полицейския орган са задължителни за изпълнение, освен ако налагат извършването на очевидно за лицето престъпление или нарушение, или застрашават живота или здравето му.

В конкретния казус, на база обстоен анализ на събраните в хода на съдебното следствие доказателства, взети в своята съвкупност, безспорно се установи, че на процесната дата – 21.01.2021 г. около 13.40 часа в района на ГКПП-К. на входящо трасе товарни автомобили за Р Б., жалбоподателят А.Т. не е изпълнил разпореждането на полицейски орган в лицето на свидетеля АНТ. ИЛ. К., направено в изпълнение на функциите му, а именно – да премести товарен автомобил – гондола, марка DAF с ДКН С****АТ / С****ЕМ от кантара, за да могат другите товарни автомобили да се придвижват безпроблемно. Свидетелят К. към инкриминираната дата е заемал длъжността полицай в ГПУ – П. Именно в качеството си на полицейски служител същият е отправил разпореждане към жалбоподателя да премести управлявания от него товарен автомобил от кантара и да не препятства работата на входното трасе на ГКПП-К. А.Т. не е изпълнил разпореждането на полицейския орган в лицето на свидетеля А. К.. Неизпълнението от страна на жалбоподателя на даденото му разпореждане се установява от разпита на всички свидетели. Всички те изнасят лични и непосредствени впечатления, касаещи поведението на Т., от които се установява по несъмнен начин, че Т. е разбрал в какво се състои разпореждането, че същото е дадено от надлежен орган – служител на ГПУ, и то няколко пъти, че Т. не е имал основание да се противопостави на това разпореждане и да не го изпълни, но въпреки това категорично е отказал. В конкретния случай не е било налице нито едно от изключенията, освобождаващи лицето от задължението да изпълни отправеното му полицейско разпореждане, но той не го е изпълнил, поради което съдът намира, че в настоящия казус безспорно се установи, че жалбоподателят е извършил вмененото му нарушение на разпоредбата на чл. 64, ал. 4 ЗМВР, както от обективна, така и от субективна страна.

При безспорно установено нарушение по чл. 64, ал. 4 ЗМВР, административно наказателната отговорност на А.Т. е ангажирана на основание чл. 265, ал. 1 ЗМВР, която предвижда глоба в размер от 200 до 2000 лв. за ръководителите на държавни органи, организации и юридически лица, които не са изпълнили или са допуснали неизпълнение на задълженията, предвидени в този закон или в подзаконовите нормативни актове по прилагането му, както и гражданите, които не са изпълнили такива задължения.

Настоящата инстанция намира, че извършеното от жалбоподателя деяние е съставомерно и е основание за реализиране на административно наказателната му отговорност, но не на основание чл. 265, ал. 1 ЗМВР, така както е сторил наказващият орган, а на основание чл. 257, ал. 1 ЗМВР, предвиждащ наказание Глоба от 100 до 500 лева за физическо лице при неизпълнение на разпореждане на орган на МВР, направено в изпълнение на функциите му.

Както бе посочено по - горе, в казуса бе безспорно установено, че е налице извършено нарушение по чл. 64, ал. 4 ЗМВР, което нарушение е извършено от физическото лице А.Т., поради което отговорността му следва да бъде ангажирана на основание чл. 257, ал. 1 ЗМВР, а не по чл. 265, ал. 1 ЗМВР.

Съобразно разпоредбите на чл. 84 ЗАНН, вр. чл. 334, т. 3 НПК, вр. чл. 337, ал. 1, т. 2 НПК, районният съд има правомощие да преквалифицира описаното в наказателното постановление изпълнително деяние, когато се налага да приложи закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо нарушение, без съществено изменение на обстоятелствата на нарушението. Ето защо, настоящият съдебен състав, действащ като въззивна инстанция, следва да измени наказателното постановление, като при непроменена фактическа обстановка, по отношение на която наказаното лице е разполагало с възможността да упражни правото си на защита, приложи закон за по – леко наказуемо нарушение, какъвто се явява чл. 257, ал. 1 ЗМВР. /В тази връзка вж. Решение № 302/21.02.2022г. по КНАХД № 561/2021г. на АС – Б./.

Изложеното по горе налага изменение на наказателното постановление, като нарушението бъде подведено под санкционната разпоредба на чл. 257, ал. 1 ЗМВР, с налагане на Глоба в предвидените от тази норма граници. При определяне конкретния размер на наказанието, съдът съобрази мястото на извършване на нарушението – ГКПП-К. – място с особен режим на действие, изискващо добра организация на работа, при което всяко неизпълнение на разпореждане на компетентните органи създава сериозни затруднения в работата, а така също и отчете последиците от нарушението и оформената дълга колона от автомобили, чакащи да преминат през пункта, поради блокираната електронна везна. Съобразявайки изложеното, съдът определи наказанието в размер около средния, а именно глоба в размер на 300 лева, като намери, че в този си размер глобата ще постигне целите, визирани в чл.12 от ЗАНН, а именно да се предупреди и превъзпита нарушителят към спазване на установения правен ред и да се въздейства възпитателно и предупредително върху останалите граждани.

С оглед изхода на спора и направеното искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, като взе предвид фактическата и правната сложност на случая, съдът прецени, че жалбоподателят следва да бъде осъден на основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН във вр. с чл. 143 от АПК да заплати на ГПУ – П. към РДГП С., юрисконсултско възнаграждение в размер на 80.00 /осемдесет/ лева, определено съгласно чл. 144 от АПК във вр. с чл. 78, ал. 8 от ГПК вр. с чл. 37, ал. 1 от ЗПП и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 4, вр. ал. 7, т. 1 ЗАНН, П. районен съд

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 5396а-12 от 04.02.2021 г. на Началника на ГПУ – П. към РДГП – С., с което на АНТ. П. Т., ЕГН: ***** от гр.Е.П., ул. “К.О.” № *, за нарушение на чл. 64, ал. 4 от ЗМВР, е наложена на основание чл. 265, ал. 1 от ЗМВР „Глоба” в размер на 2 000.00 /две хиляди/ лева,

като

ПРЕКВАЛИФИЦИРА нарушението като наказуемо по чл. 257, ал. 1 от ЗМВР и на основание чл. 257, ал. 1 от ЗМВР определя „Глоба” в размер на 300.00 /триста/ лева.

ОСЪЖДА АНТ. П. Т., ЕГН:***** от гр. Е.П., ул. “К.О.” № *, да заплати на ГПУ – П. към РДГП – С., сумата от 80.00 /осемдесет/ лева, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението **подлежи** на касационно обжалване от страните по делото пред Административен съд – гр. Б. в 14 дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Петрич: _____